Αλγόριθμοι και Πολυπλοκότητα

3η σειρά γραπτών και προγραμματιστικών ασκήσεων

CoReLab

ΣΗΜΜΥ ΕΜΠ

Ιανουάριος 2017

Outline

Άσκηση 1α: Εφαρμογές *BFS* – *DFS*

ΙΔΕΑ: Το T δέντρο άρα υπάρχει μοναδικό μονοπάτι από τον r στον v που περνάει από τον u.

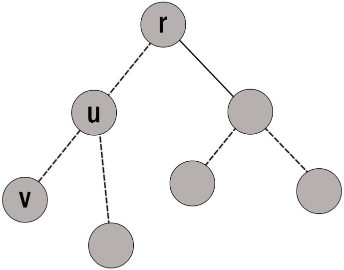

Άσκηση 1α: Εφαρμογές *BFS* – *DFS*

Στον αλγόριθμο *DFS* κάθε χρονική στιγμή έχουμε τριών ειδών κορυφές:

- Ανεξερεύνητη
- Υπό Εξέταση
- Εξερευνημένη

- Όταν u ανεξερεύνητη $\Rightarrow$ v ανεξερεύνητη
- Όταν u υπό εξέταση $\Rightarrow$ v υπό εξέταση ή εξερευνημένη
- Όταν u εξερευνημένη $\Rightarrow$ v εξερευνημένη

Έστω $s(u) \rightarrow$ η χρονική στιγμή που ο κόμβος u έγινε υπό εξέταση.
Έστω $d(u) \rightarrow$ η χρονική στιγμή που ο κόμβος u έγινε εξερευνημένος.

Αν u πρόγονος του $v \Rightarrow s(u) < s(v)$ και $d(u) > d(v)$.

Άσκηση 1α: Εφαρμογές *BFS* – *DFS*

Αντίστροφα: Αν ο u δεν είναι πρόγονος του v.

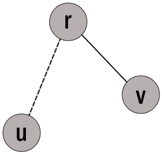

Όταν u υπό εξέταση $\Rightarrow$ v ανεξερεύνητη.
Επομένως, $d(u) < s(v)$.

u πρόγονος του $v \Leftrightarrow s(u) < s(v)$ και $d(u) > d(v)$.

- Προεπεξεργασία: Κάνουμε *DFS* και κρατάμε τα $s(u), d(u)$ για κάθε κόμβο u. Πολυπλοκότητα: $\mathcal{O}(n)$.
- Ερώτημα: Εξετάζουμε αν $s(u) < s(v)$ και $d(u) > d(v)$. Πολυπλοκότητα: $\mathcal{O}(1)$.

Άσκηση 1β: Εφαρμογές *BFS* – *DFS*

Έστω P_1, P_2 δύο διαφορετικά μονοπάτια (όχι ξένα μεταξύ τους) από τον s στον t τ.ω. $|P_1| \rightarrow$ άρτιος και $|P_2| \rightarrow$ περιττός.

Το G **Ισχυρά Συνεκτικό** $\Rightarrow$ υπάρχει μονοπάτι P από τον s στον t.
Χ.β.τ.γ. $|P|$ άρτιος $\Rightarrow$ υπάρχει κλειστή διαδρομή (PP_2) που ξεκινάει από τον s και καταλήγει στον s και $|PP_2|$ περιττός.

<u>ΠΡΟΣΟΧΗ:</u> (PP_2) κλειστή διαδρομή όχι απαραίτητα απλός κατευθυνόμενος κύκλος.

Η (PP_2) αποτελείται από πολλούς απλούς κατευθυνόμενους κύκλους $C_1, C_2, \cdots, C_k$.
Αν κάθε $|C_i|$ άρτιος $\Rightarrow$ (PP_2) άρτιος, ΑΤΟΠΟ.

Άσκηση 1β: Εφαρμογές *BFS* – *DFS*

Αλγοριθμική Ιδέα: Αν βρούμε ότι από κόμβο s υπάρχει περιττό και άρτιο μονοπάτι προς κόμβο $t \Rightarrow$ περιττός κύκλος.

Αποδοτική Υλοποίηση Με *BFS*:

- Κάνουμε *BFS* από τυχαίο κόμβο s.
- Κάθε κόμβος u, όταν εξερευνείται, παίρνει ένα χρώμα, **ΑΣΠΡΟ** ή **ΜΑΥΡΟ**.
- Κατά την εξέταση κάθε κόμβου u εξευρευνούνται τα παιδιά του και:
  - αν δεν έχουν χρώμα, παίρνουν το αντίθετο από τον u.
  - αν κάποιο παιδί v έχει ήδη χρώμα ίδιο με αυτό του u, απαντάμε **ΝΑΙ**.

Άσκηση 1β: Εφαρμογές *BFS* – *DFS*

Ορθότητα: ($\Rightarrow$)

- Οι κόμβοι που 'βάφονται' με **ΑΣΠΡΟ** έχουν μονοπάτι άρτιου μήκους από τον s.
- Οι κόμβοι που 'βάφονται' με **ΜΑΥΡΟ** έχουν μονοπάτι περιττού μήκους από τον s.
- Όλοι οι κόμβοι θα 'βαφτούν' με κάποιο χρώμα γιατί το G **Ισχυρά Συνεκτικό**.
- Αν βρεθεί κόμβος που μπορεί να 'βαφτεί' είτε με **ΑΣΠΡΟ** είτε με **ΜΑΥΡΟ** $\Rightarrow$ υπάρχει κύκλος περιττού μήκους.

Άσκηση 1β: Εφαρμογές *BFS* – *DFS*

Ορθότητα: ($\Leftarrow$)

- Έστω ότι υπάρχει κύκλος C περιττού μήκους.

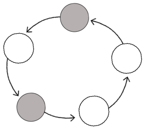

- G **Ισχυρά Συνεκτικό** $\Rightarrow$ Όλοι οι κόμβοι του C παίρνουν κάποιο χρώμα.
- Όπως και να χρωματιστεί ο C, υπάρχει πάντα ακμή (u, v) με ίδιο χρώμα στα άκρα της.

Πολυπλοκότητα: $\mathcal{O}(|V| + |E|)$.

Άσκηση 2: Συνάρτηση Κόστους σε Κατευθ. Γραφήματα

Έστω κατευθυνόμενο γράφημα όπου κάθε κορυφή έχει μια ακέραια τιμή $p_u > 0$.
Ορίζουμε ως **κόστος** κάθε κορυφής:

$$\mathbf{c(u)} = \text{τιμή της φθηνότερης κορυφής που είναι προσπελάσιμη από τη } u \text{ (συμπεριλαμβανομένης της } u\text{)}$$

Είσοδος: Κατευθυν. γράφημα $G(V, E)$ με τιμές p_u, $\forall u \in V$
Ζητούμενο: Αλγόριθμος **γραμμικού χρόνου** που υπολογίζει το $c(u)$ για κάθε κορυφή u

(α) DAG

(β) Γενίκευση για κάθε κατευθυνόμενο γράφημα G

Άσκηση 2: Συνάρτηση Κόστους σε Κατευθ. Γραφήματα

Έστω μια κορυφή u.
Τότε όλες οι κορυφές που είναι προσπελάσιμες από τη u είναι οι εξής:

- η ίδια η κορυφή u
- οι κορυφές με τις οποίες συνδέεται με ακμή $u \to v_i$: $v_1, \ldots, v_d$
- οι κορυφές που είναι προσπελάσιμες από τις $v_1, \ldots, v_d$

Συνοπτικά γράφουμε:

$$c(u) = min\{p_u, min_{v:(u,v)\in E}\{c(v)\}\}$$

Άσκηση 2: Συνάρτηση Κόστους σε Κατευθ. Γραφήματα

(α) Αλγόριθμος για DAG

Θέλουμε να βρούμε ένα τρόπο

- να υπολογίσουμε πρώτα όλες τις τιμές $c(v)$, $\forall v : (u, v) \in e$ και
- μετά να κρατήσουμε τη μικρότερη τιμή $min\{p_u, min_{v:(u,v)\in E}\{c(v)\}\}$

Θα θέλαμε να χειριστούμε τις κορυφές με μια *συγκεκριμένη σειρά*.

$$\Downarrow$$

Επειδή το γράφημα είναι **DAG** , μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε **τοπολογική διάταξη** και έπειτα να εξετάσουμε τις κορυφές στην αντίστροφη σειρά.

Αλγόριθμος

1. Τοπολογική διάταξη των κορυφών στο G
2. Εξετάζοντας τις κορυφές σε αντίστροφη σειρά από την τοπολογική διάταξη:
   Για κάθε κορυφή $u \in V$ υπολογίζουμε
   $$c(u) = min\{p_u, min_{v:(u,v)\in E}\{c(v)\}\}$$

Πολυπλοκότητα: Και τα δύο βήματα απαιτούν χρόνο $O(|V| + |E|)$, άρα γραμμικός αλγόριθμος

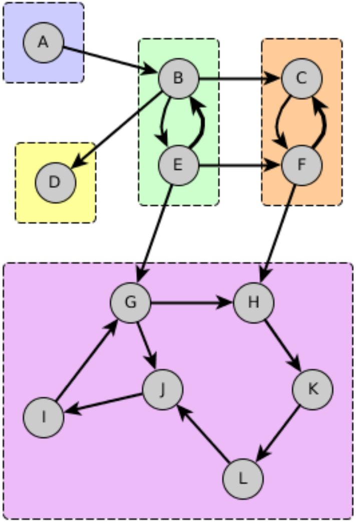

Ισχυρά συνεκτική συνιστώσα (ΙΣΣ) ενός κατευθυνόμενου γραφήματος $G(V, E) =$ ένα μέγιστο σύνολο κορυφών $U \subseteq V$, τ.ώ. $u, v \in U$ να υπάρχει διαδρομή $u \Rightarrow v$ και $v \Rightarrow u$.

Θα βασιστούμε στο γεγονός ότι

> Οι **ισχυρά συνεκτικές συνιστώσες** ενός κατευθυνόμενου γραφήματος μπορούν να υπολογιστούν σε **γραμμικό χρόνο**.

(β) Γενίκευση για κάθε κατευθυνόμενο γράφημα G

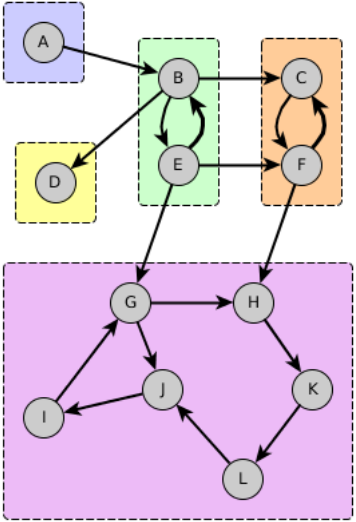

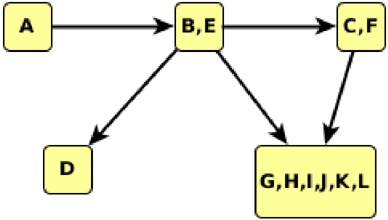

Το γράφημα G' που προκύπτει αν 'συρρικνώσουμε' κάθε ΙΣΣ σε μια κορυφή είναι DAG.

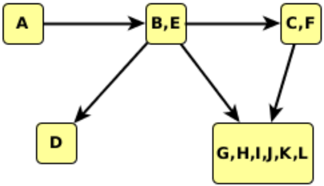

- Αν βρούμε τη *τοπολογική διάταξη του 'μεταγραφήματος'* αυτού, ουσιαστικά βάζουμε τις ΙΣΣ σε μια φθίνουσα σειρά χρόνων αναχώρησης του DFS
- Οι $\{G, H, I, J, K, L\}$, $\{D\}$ είναι **τερματικές** ισχυρά συνεκτικές συνιστώσες (= ισχυρά συνεκτική συνιστώσα χωρίς εξερχόμενες ακμές στο μεταγράφημα).
- Στην τοπολογική διάταξη του μεταγραφήματος, μια τερματική ΙΣΣ είναι η μετακορυφή με το *χαμηλότερο χρόνο αναχώρησης*, δηλ. η τελευταία στη διάταξη.

Άσκηση 2: Συνάρτηση Κόστους σε Κατευθ. Γραφήματα

(β) Γενίκευση για κάθε κατευθυνόμενο γράφημα G

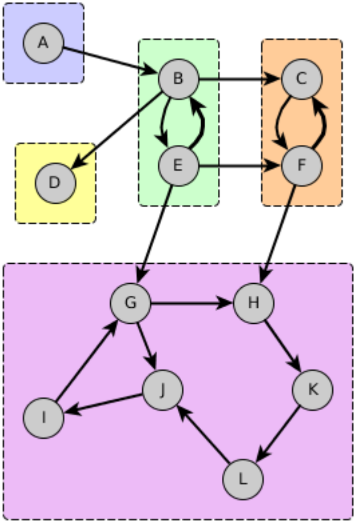

- Αν ξεκινήσουμε τον DFS από έναν κόμβο που ανήκει σε μια τερματική ΙΣΣ, τότε θα εξερευνήσουμε όλη την ΙΣΣ αυτή και θα σταματήσουμε.
- **Ιδέα αλγόριθμου**:
  1. Ξεκινάμε από έναν κόμβο που ανήκει σε μια τερματική ΙΣΣ.
  2. Βρίσκουμε μέσω DFS όλους τους κόμβους σε αυτήν την ΙΣΣ.
  3. Αφαιρούμε την ΙΣΣ αυτή και επαναλαμβάνουμε.
- *Πώς βρίσκουμε μια τερματική ΙΣΣ;*

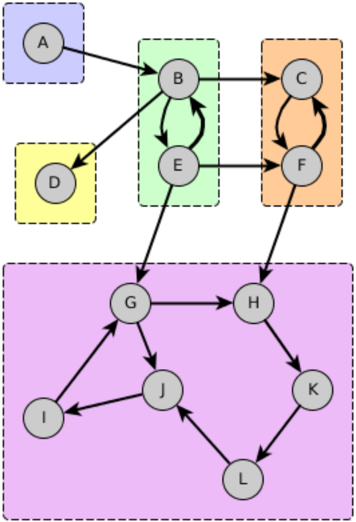

- Αν ξεκινήσουμε τον DFS από έναν κόμβο που ανήκει σε μια τερματική ΙΣΣ, τότε θα εξερευνήσουμε όλη την ΙΣΣ αυτή και θα σταματήσουμε.
- **Ιδέα αλγόριθμου**:
  1. Ξεκινάμε από έναν κόμβο που ανήκει σε μια τερματική ΙΣΣ.
  2. Βρίσκουμε μέσω DFS όλους τους κόμβους σε αυτήν την ΙΣΣ.
  3. Αφαιρούμε την ΙΣΣ αυτή και επαναλαμβάνουμε.
- *Πώς βρίσκουμε μια τερματική ΙΣΣ;*

Στο αντίστροφο γράφημα G^R μια τερματική ΙΣΣ γίνεται μια αρχική ΙΣΣ, δηλαδή μια ΙΣΣ χωρίς εισερχόμενες ακμές!

Αλγόριθμος για ισχυρά συνεκτικές συνιστώσες

1. DFS(G) για τον υπολογισμό των χρόνων αναχώρησης $f[u]$ για κάθε $u \in V$
2. υπολογισμός **αντίστροφου γραφήματος** G^R (δηλ. με ανεστραμμένες τις ακμές)
3. DFS(G^R) $\rightarrow$ στο κύριο βρόχο for της DFS_Init εξετάζουμε τις κορυφές *σε φθίνουσα σειρά των χρόνων* $f[u]$ από το βήμα 1
4. οι κορυφές κάθε δένδρου από το βήμα 3 συναποτελούν μια συνεκτική συνιστώσα

Πολυπλοκότητα: $O(|V| + |E|)$

Πώς ο αλγόριθμος για τις ισχυρά συνεκτικές συνιστώσες μας βοηθά στον υπολογισμό του $c(u)$;

- Σε μια ισχυρά συνεκτική συνιστώσα $U \subseteq V$, για κάθε $u, v \in U$ υπάρχει διαδρομή $u \Rightarrow v$ και $v \Rightarrow u$. Άρα $c(u) = c(v)$**,** $\forall u, v \in U$**.**
- Συνεπώς, αρκεί να υπολογίσουμε τη μικρότερη τιμή $p(u)$ κάθε ΙΣΣ και να τρέξουμε τον αλγόριθμο του ερωτήματος (α) στο μεταγράφημα των ΙΣΣ του G.

Αλγόριθμος

1. Βρίσκουμε τις συνεκτικές συνιστώσες του γραφήματος.
2. Για κάθε ΙΣΣ U, υπολογίζουμε το $p'(U) = min_{u \in U} p(u)$.
3. Στο μεταγράφημα με κορυφές τις ΙΣΣ του G, τρέχουμε τον αλγόριθμο του ερωτήματος (α). Βρίσκουμε τις τιμές $c'(U)$.
4. Για κάθε ΙΣΣ, για κάθε κορυφή $u \in U$ θέτουμε $c(u) = c'(U)$.

Κάθε βήμα απαιτεί χρόνο $O(|V| + |E|) \Rightarrow$ γραμμικός αλγόριθμος.

Άσκηση 3: Ανάλυση Ασφάλειας

Είσοδος:

- Εταιρικό δίκτυο με n υπολογιστές $C_1, .., C_n$
- Τριάδες της μορφής (C_i, C_j, t) σε αύξουσα σειρά
  $\Rightarrow$ οι C_i και C_j θα επικοινωνήσουν τη χρονική στιγμή t
- C_1 μολύνεται τη χρονική στιγμή $t_1 = 0$

Ζητούμενο: Αλγόριθμος *γραμμικού χρόνου* που βρίσκει για κάθε υπολογιστή C_j τη χρονική στιγμή t_j που μολύνθηκε

Σημείωση: Ένας υπολογιστής μολύνεται όταν επικοινωνεί τη στιγμή t με κάποιον υπολογιστή που μολύνθηκε κάποια στιγμή $t' \leq t$.

Άσκηση 3: Ανάλυση Ασφάλειας

Η λύση βασίζεται στην κατασκευή του εξής **κατευθυνόμενου γράφου**:

- Διαβάζουμε τις τριάδες σε **αύξουσα σειρά χρόνου**.
- Για κάθε τριάδα (C_i, C_j, t), δημιουργούμε έναν **κόμβο** $[C_i/t]$ και έναν $[C_j/t]$.
- Προσθέτουμε μια **κατευθυνόμενη ακμή** $[C_i/t] \rightarrow [C_j/t]$ και μια κατευθυνόμενη ακμή $[C_i/t] \leftarrow [C_j/t]$.
- **Ελέγχουμε** αν είναι η πρώτη φορά που συναντάμε στις τριάδες τον υπολογιστή C_i.
  Αν όχι, βρίσκουμε τη τελευταία χρονική στιγμή $t' \leq t$ που συναντήσαμε τον C_i σε κάποια τριάδα. Έτσι, προσθέτουμε μια κατευθυνόμενη ακμή $[C_i/t'] \rightarrow [C_i/t]$.
  Όμοια, για τον C_j.
  Υλοποίηση αυτού του βήματος: Με ένα πίνακα n θέσεων. Στη θέση i για τον C_i αποθηκεύουμε την πιο πρόσφατη επικοινωνία που είχε (δηλ. κάποιον κόμβο $[C_j/t']$).

Άσκηση 3: Ανάλυση Ασφάλειας

Έχοντας κατασκευάσει αυτό το γράφο, το αρχικό πρόβλημα μεταφράζεται στο πρόβλημα εύρεσης όλων των κόμβων που ανήκουν στην **ίδια συνεκτική συνιστώσα με τον κόμβο** $[C_1/0]$.

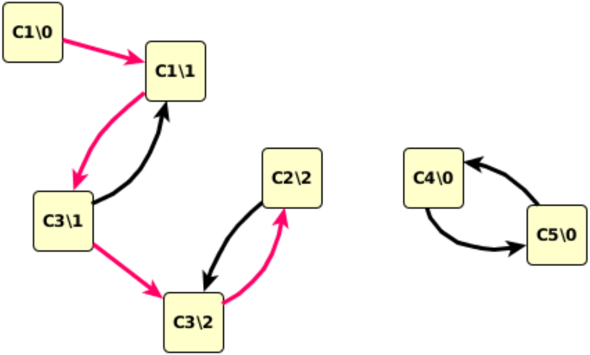

Πχ. στο παραπάνω παράδειγμα, οι C_4, C_5 δεν μπορούν να μολυνθούν

Άσκηση 3: Ανάλυση Ασφάλειας

Διατηρούμε έναν ακόμα **πίνακα** $results[1..n]$ θέσεων, όπου στην i-οστή θέση θα αποθηκεύουμε τη χρονική στιγμή που προσβλήθηκε ο C_i.

1. **Αρχικοποιούμε** τις θέσεις του πίνακα $results[1..n]$ στο NULL (μη μολυσμένοι υπολογιστές).
2. Ξεκινώντας από τον κόμβο $[C_1/0]$, εκτελούμε τον **BFS/DFS** στον κατευθυνόμενο γράφο που κατασκευάσαμε.
3. Κάθε φορά που συναντάμε ένα νέο κόμβο $[C_i, t]$ και ο C_i είναι **μη μολυσμένος** (δηλαδή $results[i] \neq NULL$), θέτουμε $results[i] = t$. Αλλιώς θέτουμε $results[i] = min(t, results[i])$.

Βασιζόμαστε στο εξής:

> Υπάρχει ένα κατευθυνόμενο μονοπάτι από το κόμβο $[C_1/0]$ στον $[C^*/t]$, ανν όντως ο C^* έχει μολυνθεί μέχρι και τη στιγμή t.

- Από την κατασκευή του γράφου, ακμή υπάρχει μόνο ανάμεσα σε δύο υπολογιστές που επικοινωνούν την ίδια στιγμή t' ή ανάμεσα σε δύο κόμβους $[C_i/t_1] \rightarrow [C_i/t_2]$, $t_1 \leq t_2$.
  Έτσι, κατά την εκτέλεση του *BFS*, ο ιός βρίσκει μόνο έγκυρα κατευθυνόμενα μονοπάτια μέχρι τον υπολογιστή $[C^*/t]$.
- *Αντίστροφα*, αν ο C^* μολύνεται τη στιγμή $t' \leq t$, θα υπάρχει μια ακολουθία επικοινωνίας ανάμεσα σε υπολογιστές που οδήγησε στη μόλυνση του C^*. Αντίστοιχα, στο γράφο θα υπάρχει εκ κατασκευής κάποιος κόμβος $[C^*/t']$, οι αντίστοιχοι ενδιάμεσοι κόμβοι και ακμές και άρα ένα μονοπάτι $[C_1/0] \rightarrow [C^*/t']$.

Χρονική Πολυπλοκότητα $O(m)$

- Μέγεθος κατευθυνόμενου γράφου: $|V| = O(m)$ και $|E| = O(m)$
  - Για κάθε τριάδα προσθέτω το πολύ 2 κόμβους και το πολύ 4 ακμές.
- Κατασκευή γράφου και πίνακα ελέγχου: $O(m)$
- Εκτέλεση BFS σε γραμμικό χρόνο ως προς το γράφο: $O(m)$.

Άσκηση 4α: Το Σύνολο των Συνδετικών Δέντρων

4α)

- Έστω T_1, T_2 δύο διαφορετικά συνδετικά δέντρα και $e \in T_2 \backslash T_1$ $(T_2 \backslash T_1 \neq \varnothing)$.
- $T_1 \cup \{e\}$ περιέχει κύκλο C. Υπάρχει ακμή $e' \in C, e' \notin T_2$(Αλλίως T_2 περιέχει τον C)
- $(T_1 \backslash \{e\}) \cup \{e'\}$ είναι άκυκλο με $n-1$ ακμές $\Longrightarrow$ Συνδετικό δέντρο.

Εύρεση e'

Έστω T_1, T_2 και $e = \{u, v\}$.

- Σε $O(|V|)$ κάνουμε Διάσχιση κατά Βάθος από το u στο v στο δέντρο T_1 και βρίσκουμε μονοπάτι P που τους συνδέει.
- Για κάθε $e \in P$ ελεγχούμε σε $O(1)$ αν ανήκει στο T_2 και μόλις βρούμε $e \in P, e \notin T_2$ την αφαιρουμε. Συνολικά, $O(|V|)$

Άσκηση 4β: Το Σύνολο των Συνδετικών Δέντρων

Ιδιότητα

Έστω $T_1, T_2 \in H$ και $d_H(T_1, T_2)$ το μήκος του συντομότερο μονοπατιού μεταξύ T_1, T_2 στο H. Τότε $|T_1 \setminus T_2| = k$ ανν $d_H(T_1, T_2) = k$

Απόδειξη

Θα χρησιμοποιήσουμε Επαγωγή στο μήκος του μονοπατιού:

- Επαγωγική Βάση: Από ορισμό του H, $|T_1 \setminus T_2| = 1$ ανν $d_H(T_1, T_2) = 1$.
- Επαγωγική Υπόθεση: $|T_1 \setminus T_2| = k$ ανν $d_H(T_1, T_2) = k$.
- Επαγωγική Βήμα: Θ.δ.ο. $|T_1 \setminus T_2| = k + 1$ ανν $d_H(T_1, T_2) = k + 1$

Άσκηση 4: Το Σύνολο των Συνδετικών Δέντρων

Απόδειξη Επαγωγικού Βήματος

- $\Longrightarrow$ Έστω $e \in T_1 / T_2$. Λόγω (α), υπαρχει $e' \in T_2 / T_1$ τ.ω. $T_1' = (T_1 \setminus \{e\}) \cup \{e'\} \in H$. Αλλά, $|T_1' \setminus T_2| = k \Longrightarrow_{\text{E.Υ}} d_H(T_1, T_2) \leq k+1$. Από Ε.Υ. αν $d_H(T_1, T_2) = k$ τότε $d_H(T_1, T_2) = k$. Άτοπο($|T_1 \setminus T_2| = k+1$) Άρα, $d_H(T_1, T_2) \geq k+1 \Longrightarrow d_H(T_1, T_2) = k+1$.
- $\Longleftarrow$ Εφόσον $d_H(T_1, T_2) = k+1$ υπάρχει $T_1' \in H$ τ.ω. $d_H(T_1, T_1') = 1$,$d_H(T_1', T_2) = k$. Από Ε.Υ. $|T_1' \setminus T_2| = k$. Άρα, $|T_1 \setminus T_2| = k-1$ ή $|T_1 \setminus T_2| = k+1$. Αν $|T_1 \setminus T_2| = k-1 \Longrightarrow_{\text{E.Ψ.}} d_H(T_1, T_2) = k-1$ Άτοπο.

Άσκηση 4: Το Σύνολο των Συνδετικών Δέντρων

Υπολογισμός Συντομότερου Μονοπατιού

- Υπολογίζουμε το σύνολο ακμών $T_2 \setminus T_1$
- Για κάθε $e \in T_2 \setminus T_1$ προσθέτουμε την e στο υπάρχον δέντρο.

Ορθότητα

Αν $T_2 \setminus T_1 = k$ τότε σε k βήματα έχουμε μετατρέψει το T_1 σε T_2. Άρα, έχουμε βρει μονοπάτι στο H μήκους $k \implies$ Το συντομότερο μονοπάτι.

Πολυπλοκότητα

Σε $O(|V|)$ αποθηκεύουμε το T_1 ως *rooted* δέντρο(κάθε κόμβος δείχνει στον πατέρα του). Για κάθε ακμή $e \in T_2$ έλεγχουμε σε $O(1)$ αν $e \in T_1$. Άρα, $O(|V|)$. Κάνουμε k ανανεώσεις ακμών σε $O(|V|)$ βήματα. Σύνολο, $O(k \cdot |V|)$.

Άσκηση 4γ: Το Σύνολο των Συνδετικών Δέντρων

Αλγόριθμος

- Αν $|E_1| < k$, προφανώς δεν υπάρχει το ζητούμενο ΣΔ.
- Θέτουμε στις ακμές του συνόλου E_1 βάρος 1, και στις ακμές του συνόλου E_2 βάρος 0.
- Εκτελούμε τον αλγόριθμο *Kruskal* στο γράφημα που προκύπτει, οπότε λαμβάνουμε ένα ΕΣΔ T_1.
- Αν $w(T_1) > k$, τότε δεν υπάρχει το ζητούμενο ΕΣΔ.
- Έστω k_1 το πλήθος των ακμών του $T_1 \cap E_1$. .
- Θεωρούμε το γράφημα G' που περιέχει μόνο αυτές τις k_1 ακμές.
- Θέτουμε στο G', $w(E_1 \setminus (T_1 \cap E_1)) = 0$ και $w(E_2) = 1$.
- Εκτελούμε τον αλγόριθμο *Kruskal* στο G', προσθέτοντας ακμές ώσπου να έχουμε συνολικά k ακμές του συνόλου E_1.
- Η εκτέλεση του *Kruskal* συνεχίζεται με τις ακμές του συνόλου E_2, μέχρι το G' να γίνει συνεκτικό.
- Ονομάζουμε το γράφημα που προκύπτει G_1 και το επιστρέφουμε ως ΣΔ του G.

Άσκηση 4γ: Το Σύνολο των Συνδετικών Δέντρων

Ορθότητα

- Έστω το $G'' = G_1 \cup E_2$. Το G'' έχει ως ΣΔ το T_1 επομένως είναι συνεκτικό. Η εκτέλεση του αλγορίθμου *Kruskal* στο G'' θα επιστρέψει ως ΕΣΔ το G_1, επομένως το G' κάποια στιγμή θα γίνει συνεκτικό.
- Προφανώς, στο G_1 υπάρχουν ακριβώς k ακμές του E_1, από τον ορισμό του αλγορίθμου.

Πολυπλοκότητα

$\mathcal{O}(m * logm)$ λόγω του αλγορίθμου *Kruskal*.

Άσκηση 5α: Μοναδικότητα Ελάχιστου Συνδετικού Δέντρου

5α)

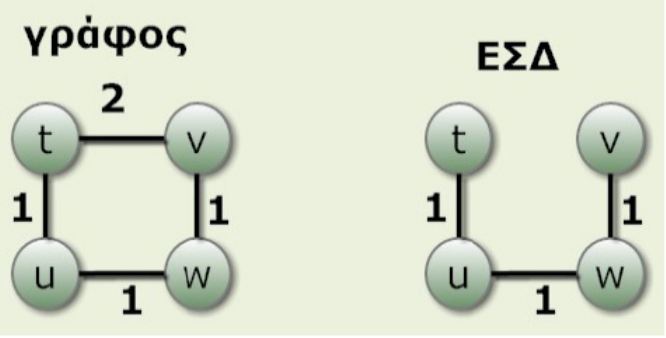

Άσκηση 5: Μοναδικότητα Ελάχιστου Συνδετικού Δέντρου

5β)

- Έστω $T_1 \neq T_2$ 2 ΕΣΔ του $G(V, E, w)$
- Αφού $T_1 \neq T_2 \Rightarrow \exists \{s, v\} \in E : \{s, v\} \in T_1 \wedge \{s, v\} \notin T_2$
- $\{s, v\} \Rightarrow$ τομή $(S, V - S)$
- Όμως (από υπόθεση) για κάθε τομή $C \Rightarrow | \, argmin_e\{\delta(C)\} \, | = 1 \Rightarrow \{s, v\} = argmin_{e \in \delta(S, V-S)}\{w(e)\} \in$ σε κάποιο ΕΣΔ (έστω το T_1)
- $\{s, v\} \notin T_2 \wedge T_2$ ΕΣΔ $\Rightarrow$ υπάρχει μονοπάτι $P(s, v) \in T_2$ $\Rightarrow \exists e \in \delta(S, V - S) : e \in P(s, v) \in T_2 \Rightarrow P(s, v) \cup \{s, v\}$ κύκλος $\Rightarrow (T_2 - \{e\}) \cup \{s, v\} = T'$ συνδετικό δέντρο με $w(T') < w(T)$ ΑΤΟΠΟ

Άσκηση 5: Μοναδικότητα Ελάχιστου Συνδετικού Δέντρου

5β)

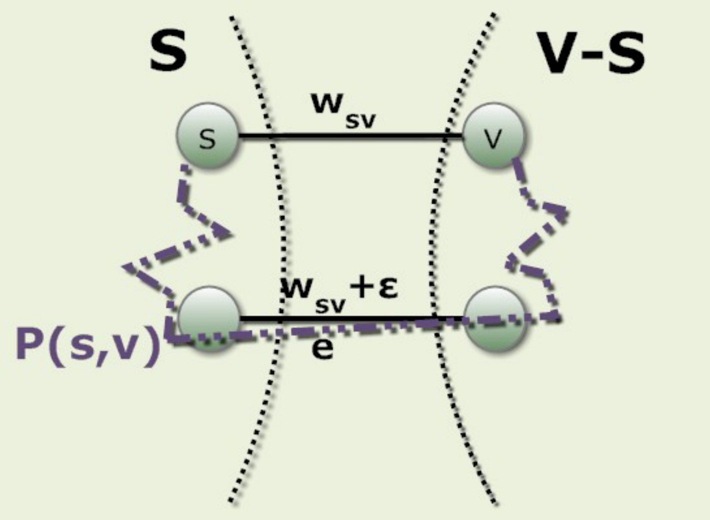

Άσκηση 5: Μοναδικότητα Ελάχιστου Συνδετικού Δέντρου

5β) Αντιπαράδειγμα :

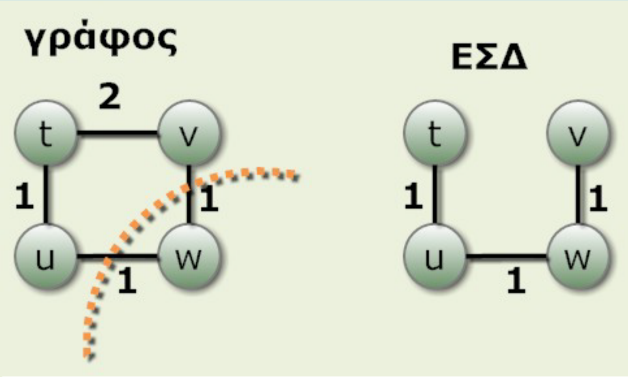

Άσκηση 5: Μοναδικότητα Ελάχιστου Συνδετικού Δέντρου

5γ)

- Αν κύκλος (e, T), ο κύκλος προκύπτει στο $T \cup \{e\}$, όπου T συνδετικό δέντρο
- Αν σύνολο $K_e^{max} = argmax_{e \in (e,T)}\{w(e)\}$
- $\exists! T$ ΕΣΔ $\Leftrightarrow \forall e \notin T$ συνδετικό δέντρο $e \in K_e^{max} \wedge \mid K_e^{max} \mid = 1$

Άσκηση 5: Μοναδικότητα Ελάχιστου Συνδετικού Δέντρου

5γ)

$$\exists! T \text{ ΕΣΔ} \Leftrightarrow \forall e \notin T \text{ ΣΔ } e \in K_e^{max} \wedge \mid K_e^{max} \mid = 1$$

Απόδειξη $\Rightarrow$

Αν $\exists e \notin T : e \notin K_e^{max} \Rightarrow T \not\text{ΕΣΔ}$
Αν $\exists e \in T (\Rightarrow e \in K_e^{max}) : \exists e' (\neq e) \in K_e^{max} \Rightarrow (T - \{e\}) \cup \{e'\}$ επίσης ΕΣΔ

Απόδειξη $\Leftarrow$

Έστω $T' \neq T$ ένα ΕΣΔ $\Rightarrow \exists (s, v) \in T' \wedge \notin T$
Έστω $P(v, s) \in T$ και $(S, V \setminus S)$ τομή της (s, v)
$\exists e : e \in \delta(S, V \setminus) \wedge e \in P(s, v) \wedge e \notin T' \Rightarrow w(s, v) > e', \forall e' \in$ κύκλος$(T, (s, v)) \Rightarrow w((T' - \{(s, v)\}) \cup \{e\}) < w(T')$

5δ)

- Υπολογίζουμε ένα ΕΣΔ T
- $\forall v \in T$ τρέχουμε $DFS(v)$ το οποίο
  - επιστρέφει έναν πίνακα $wMaxEdge[v][]$, όπου $wMaxEdge[v][u]$ το βάρος της πιο βαριάς ακμής στο $P(v,u)$ στο δέντρο T
  - κατά την **επίσκεψη** της ακμής (a,b) ισχύει $wMaxEdge[v][b] = max\{wMaxEdge[v][a], w(a,b)\}$
  - $wMaxEdge[v][]$ αποθηκεύει τα αποτελέσματα του DFS
- $\forall (v,u) \notin T$
  - $if(w(v,u) < wMaxEdge[y][u]) \;\; return \; false;$
- $return \; true;$

Άσκηση 5: Μοναδικότητα Ελάχιστου Συνδετικού Δέντρου

5δ)

- $\Theta(|E| log |E|)$ με *kruskal* για την εύρεση ΕΣΔ
- *DFS* σε δέντρο $\Theta(|V| + |V| - 1) = \Theta(|V|)$
  - $|V|$ εκτελέσεις $\Theta(|V|^2$
- $O(|E|)$ το τελικό στάδιο
- Σύνολο : $O(|V|^2 + |E| log |E|)$

Άσκηση 5: Μοναδικότητα Ελάχιστου Συνδετικού Δέντρου

5δ) [*bonus*]

Θα τροποποιήσουμε τον *kruskal* ως εξής :

- Αντί για ακμές *μία*, *μία*, εξετάζουμε **συστάδες ακμών ίδιου βάρους** (σε αύξουσα σειρά)
- $\forall$ τέτοια συστάδα, όποια ακμή **σχηματίζει κύκλο** με το μέχρι τώρα δάσος (από ακμές μικρότερου βάρους) δεν ανήκει σε κανένα ΕΣΔ, άρα μπορεί να αγνοηθεί
  - *είναι οι πιο βαριές ακμές σε κύκλο με ΣΔ*
- Είσάγουμε όλες τις υπόλοιπες
  - Αν κύκολος$\neg\exists!$ ΕΣΔ
  - τουλάχιστον 2 εναλλακτικές για ΕΣΔ (οι πιο βαριές ακμές του κύκλου που μόλις βρήκαμε)

1η προγραμματιστική Άσκηση: Τηλεμεταφορές

Είσοδος: Κόστος καναλιού μεταφοράς μεταξύ πλανητών + κόστος εγκατάστασης σταθμού τηλεματαφοράς σε κάθε πλανήτη
Έξοδος: Δίκτυο ελαχίστου συνολικού κόστους

Ιδέα

Το βέλτιστο Δίκτυο Μεταφορών είναι το έλαχιστο από:

- το βέλτιστο Δίκτυο Μεταφορών χωρίς σταθμό Τηλεμεταφοράς
- το βέλτιστο Δίκτυο Μεταφορών με τουλάχιστον δύο σταθμούς Τηλεμεταφοράς

Μετατροπή σε Πρόβλημα ΕΣΔ

Δημιουργούμε γράφημα $G(V, E, w)$ ως εξής:

- Για κάθε πλανήτη i, δημιουργούμε κόμβο $i \in V$
- Για πλανήτες i, j ,που είναι δυνατή η μεταφορά, δημιουργούμε ακμή $e = \{i, j\} \in E$ τ.ω. $w_e = A[i, j]$
- Δημιουργούμε υπερ-πλανήτη $s \in V$
- Για κάθε πλανήτη i, δημιουργούμε ακμή $e = \{i, s\} \in E$ τ.ω. $w_e = B[i]$

Μπορούμε να υπολογίσουμε το βέλτιστο Δίκτυο Μεταφορών με χρήση του ΕΣΔ(G),ΕΣΔ$(G \setminus \{s\})$!

1η προγραμματιστική Άσκηση: Τηλεμεταφορές

Υπολογισμός Βέλτιστου Δικτύου από ΕΣΔ(G)

Έστω $T_1 =$ΕΣΔ$(G), T_2 =$ΕΣΔ$(G \backslash \{s\})$ τότε υπολογίζουμε το Βέλτιστο Δίκτυ Μεταφορών ως εξής:

1. if $w(T_1) < w(T_2)$ then return T_1
2. else return T_2

Ο παραπάνω αλγόριθμος είναι βέλτιστος.

Απόδειξη

Έστω OPT το βέλτιστο δίκτυο και S το δίκτυο που επιστρέφει ο παραπάνω αλγόριθμος:

- Αν OPT δεν περιέχει σταθμούς Τηλεμεταφοράς: τότε προφανώς $w(OPT) = w(T_2)$ γιατί χρησιμοποιούνται μόνο κανάλια μεταφοράς και άρα ακμές που δεν περιέχουν τον s. Αν $degree_{T_1}(s) = 1$ τότε $w(T_1) > w(T_2)$. Αν $degree_{T_1}(s) \geq 2$ τότε $w(T_1) \geq w(T_2)$ γιατί αλλίως το OPT θα περιέχει σταθμούς Τηλεμεταφοράς. Άρα, $w(T_2) < W(T_1) \Longrightarrow S = T_2 = OPT$.
- Αν OPT δεν περιέχει σταθμούς Τηλεμεταφοράς: Τότε $OPT \leq w(T_2)$ γιατί T_2 το βέλτιστο δίκτυο χωρίς χρήση σταθμών τηλεμεταφοράς. Επίσης, OPT είναι συνδετικό δέντρο για το G και άρα $w(T_1) = OPT \Longrightarrow w(T_1) \leq w(T_2) \Longrightarrow S = T_1 = OPT$.

Συνολικά

Υπολογισμός δύο ΕΣΔ, άρα $O(|E| log(|E|))$.

2η προγραμματιστική Άσκηση: Καλοκαιρινές Διακοπές

Μας ζητείται το *bottleneck* κόστος μεταξύ όλων των ζευγών $(i, j) \in Q$.

<u>ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:</u> Το *bottleneck* κόστος για το ζεύγος (i, j) στο γράφημα G ισούται με το *bottleneck* κόστος του (i, j) στο ΕΣΔ T του G.

<u>ΑΠΟΔΕΙΞΗ:</u> Το μονοπάτι που ελαχιστοποιεί το *bottleneck* κόστος του ζεύγους (i, j) είναι το μονοπάτι που θα ενώνει τις κορυφές (i, j) και στο T.

Μπορούμε να υπολογίσουμε το ΕΣΔ T του G σε χρόνο $\mathcal{O}(m * logm)$.

Αρκεί να λύσουμε το πρόβλημα στο T. Θα παρουσιάσουμε τρεις διαφορετικές λύσεις.

Λύση 1 (*Naive*): Για κάθε ζεύγος $(i, j) \in Q$ βρίσκουμε με *BFS* ή *DFS* το **μοναδικό** μονοπάτι από τον i στον j, και επιστρέφουμε την βαρύτερη ακμή.
Πολυπλοκότητα: $\mathcal{O}(m * logm + |Q| * n)$.

Στην διάσχιση του ΕΣΔ στην προηγούμενη λύση, κατά την διάρκεια του υπολογισμού του *bottleneck* κόστους για ένα ζεύγος (i, j) αγνοούμε πολλή πληροφορία. Μπορούμε να εκμεταλλευτούμε την δενδρική δομή του ΕΣΔ ώστε να γλιτώσουμε περιττούς υπολογισμούς.

Λύση 2:

- Διαλέγουμε αυθαίρετα μία κορυφή r ως ρίζα του T.
- Με διάσχιση *BFS* στο T υπολογίζουμε για κάθε ζεύγος $(i, j) \in VxV$ τον Ελάχιστο Κοινό Πρόγονο (*Least Common Ancestor*) των (i, j) σε συνολικό χρόνο και χώρο $\mathcal{O}(n^2)$, και τον αποθηκεύουμε σε ένα πίνακα A μεγέθους nxn.
- Υπολογίζουμε για κάθε κορυφή u το *bottleneck* κόστος του u με όλους τους προγόνους του. Αυτό μπορεί να γίνει σε συνολικό χρόνο $\mathcal{O}(n^2)$, και το αποθηκεύουμε σε ένα πίνακα B μεγέθους nxn.
- Για κάθε ζεύγος κορυφών $(i, j) \in Q$ βρίσκουμε τον Ελάχιστο Κοινό Πρόγονο των (i, j), έστω k, ο οποίος βρίσκεται στην θέση $A[i][j]$.
- Το *bottleneck* κόστος του μονοπατιού μεταξύ των (i, j) είναι το $max(B[i][k], B[k][j])$.

Πολυπλοκότητα: $\mathcal{O}(m * logm + n^2 + |Q|)$.

Στην προηγούμενη λύση πετύχαμε σταθερό χρόνο για κάθε ερώτημα $(i, j) \in Q$ αλλά χρειαστήκαμε προεπεξεργασία $\mathcal{O}(n^2)$. Μπορούμε να μειώσουμε τον χρόνο προεπεξεργασίας και να αυξήσουμε λίγο τον χρόνο που χρειαζόμαστε για κάθε ερώτημα, πετυχαίνοντας όμως έτσι συνολικά καλύτερη πολυπλοκότητα.

Λύση 3:

- Διαλέγουμε αυθαίρετα μία κορυφή r ως ρίζα του T.
- Θεωρούμε έναν πίνακα A μεγέθους $n * logn$ και στο στοιχείο $A[u][i]$ αποθηκεύουμε τον πρόγονο του u που απέχει στο T από τον u απόσταση 2^i. Παράλληλα αποθηκεύουμε σε έναν αντίστοιχο πίνακα B το *bottleneck* κόστος μεταξύ του u και του $A[u][i]$. Η διαδικασία τελειώνει όταν συναντήσουμε (ή περάσουμε) τον r. (Σκεφτείτε γιατί χρειαζόμαστε μόνο $logn$ στήλες).

2η προγραμματιστική Άσκηση: Καλοκαιρινές Διακοπές

Λύση 3: (Συνέχεια)

- Θεωρούμε ένα ερώτημα (u, v). Ξεκινάμε από την γραμμή u του πίνακα A.
  - Για κάθε στοιχείο $A[u][k]$ μπορούμε σε σταθερό χρόνο να υπολογίσουμε εάν είναι πρόγονος του v (Άσκηση 1 - 3η Σειρά Γραπτών Ασκήσεων).
  - Διατρέχουμε την γραμμή u ξεκινώντας από την τελευταία στήλη, που γνωρίζουμε ότι είναι το r, άρα είναι πρόγονος του v, και κινούμαστε προς τα αριστερά.
  - Όσο το $A[u][k]$ είναι πρόγονος του v, κινούμαστε κατά μία θέση προς τα αριστερά.
  - Μόλις το $A[u][k]$ δεν είναι πρόγονος του v για πρώτη φορά, μεταφερόμαστε στην γραμμή $m = A[u][k]$ και συνεχίζουμε την προς τα αριστερά αναζήτηση από την στήλη k.
  - Τερματίζουμε μόλις φθάσουμε στην στήλη 0, επιστρέφοντας ως αποτέλεσμα, εάν βρισκόμαστε στην γραμμή w, το στοιχείο $B[w][0]$.

Ορθότητα:

- Έστω ότι κατά την διάρκεια της διάσχισης της γραμμής u, πήραμε το πρώτο 'ΟΧΙ' στο σημείο k. Αυτό σημαίνει ότι η κορυφή $u + 2^{k+1}$ είναι πρόγονος του v, και ότι η κορυφή $u + 2^k$ δεν είναι πρόγονος του v. Επομένως, το *bottleneck* κόστος του ζεύγους (u, v), έστω $bl(u, v)$, είναι ίσο με $max(bl(u, u + 2^k), bl(u + 2^k, v))$. Όμως, το $bl(u, u + 2^k) = B[u][k]$.
- Γνωρίζουμε ότι το $u + 2^{k+1}$ που είναι η κορυφή $A[u + 2^k][k]$, είναι πρόγονος του v, άρα μπορούμε να συνεχίσουμε την αναζήτηση στην γραμμή $u + 2^k$ από την στήλη $k - 1$.
- Όταν φθάσουμε σε κάποιο στοιχείο $A[w][0]$ γνωρίζουμε πως ο w είναι ο Ελάχιστος Κοινός Πρόγονος των (u, v).

Πολυπλοκότητα: $\mathcal{O}(m * logm + |Q| * logn + n * logn)$.

- Υπολογισμός ΕΣΔ: $\mathcal{O}(m * logm)$.
- Υπολογισμός πινάκων A, B: $\mathcal{O}(n * logn)$.
- Για κάθε ερώτημα, διατρέχουμε συνολικά τις $logn$ στήλες των πινάκων A, B, επομένως έχουμε $\Theta(logn)$.

ΕΡΩΤΗΜΑ: Θα μπορούσαμε με παρόμοια ανάλυση να πετύχουμε καλύτερη συνολική πολυπλοκότητα ή όχι και γιατί;